

РЕШЕНИЕ

№ 4425

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7661** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.И., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1132-0462126/29.06.2021 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности"-С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която е наредено запечатване на търговски обект – парфюмерия, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б."а" във вр.с чл.187, ал.1 ЗДДС.

В жалбата са наведени доводи, че така издадената заповед е неправилна и незаконосъобразна, като издадена при допуснати съществени процесуални нарушения на материалния закон. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. От Съда се иска да отмени същата и претендира сторените по делото разноски. В с.з. жалбоподателят не изпраща представител, а процесуалният му представител е депозирал молба, с която моли Съда да уважи жалбата, претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Началник на Отдел "Оперативни дейности"-С. в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, чрез юк.М. моли Съда да отхвърли жалбата и, като присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника. Отправя възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за налагане на ПАМ № ФК-С1132-0462126/29.06.2021 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности"-С. в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, на основание чл.186, ал.1, т.1, б."а" във вр.с чл.187, ал.1 ЗДДС, на [фирма] е наложена ПАМ запечатване на търговски обект – парфюмерия, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, поради извършено нарушение на чл.25, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ във вр.с чл.118, ал.1 ЗДДС – дружеството не е спазило начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за продажба, установено при извършена контролна покупка в 12:05 часа на 22.05.2021 г. на стойност 45 лв. Покупката е извършена преди легитимацията на органите на НАП. Извършената контролна покупка е заплатена в брой от М. И. - инспектор по приходите, като от страна на продавач-консултантът за сметка на Магнетик 1997" Е. не е издаден фискален касов бон от въведеното в експлоатация фискално устройство в обекта, нито пък е издадена касова бележка от кочан с ръчни касови бележки.

При извършената проверка е констатирана разлика между фактическата и касовата наличност на паричните средства. В момента на проверката е установено, че фискалната наличност на парите в касата е в размер на 430 лв., а съгласно отразеното във фискалната памет на фискалното устройство в обекта, стойността на извършените продажби е в размер на 20 лв., като е установена разлика в размер на 410 лв.

Описаното нарушение е констатирано при извършена проверка в обекта на 22.05.2021 г., документирана с Протокол за извършена проверка сер.АА, № 0462126/22.05.2021 г. на ТД на НАП-гр.С., КЛЕН от 22.05.2021 г., Опис на парите в касата и ДФО "X" № 0003267/22.05.2021 г. (л.39-42).

При така установената фактическа обстановка Съдът прие следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в срока по чл.149, ал.1 АПК и при наличието на правен интерес. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 19.07.2021 г., а жалбата е подадена на 29.07.2021 г.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Началник на Отдел "Оперативни дейности" в ГД "Фискален контрол" при ЦУ на НАП. За доказване компетентността на органа по делото са представени Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на Изпълнителният директор на НАП и Заповед № ЗЦУ-1157/27.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП, съгласно т.1 от която началниците на отдели "Оперативни дейности" в Дирекция "Оперативни дейности", ГД "Фискален контрол" в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ по чл.186 ЗДДС (л.43-44) и Заповед № 3766/25.09.2019 г., с която Л. П. Х. е преназначен на длъжността Началник отдел в ЦУ на НАП, ГД "Фискален контрол", Дирекция "Оперативни дейности", отдел "Оперативни дейности" (л.45).

Обжалваната заповед съдържа правни и фактически основания за нейното издаване, посочен е срокът за налагане на ПАМ, с оглед на което Съдът счита, че е спазена установената форма съобразно чл.146, т.2 вр.с чл.59, ал.2 АПК.

По същество жалбата е неоснователна.

Предмет на настоящото производство е законосъобразността на издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка. Налагането на ПАМ е форма на

държавна принуда, предвидена в чл.22 и чл.23 ЗАНН, различна от административното наказание. ПАМ се налага в отделно производство с издаване на индивидуален административен акт, като ПАМ не представлява административно наказание или имуществена санкция по аргумент от чл.13 и чл.83 ЗАНН, предвиждащи изрично съответно видовете административни наказания, сред които ПАМ не фигурират. Изрично в този смисъл специалната норма на чл.186, ал.1 ЗДДС предвижда, че ПАМ се налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Поради това издаването на НП е без значение за преценката за законосъобразност на наложената ПАМ. Съобразявайки практиката на ВАС, съгласно която фактите по административнонаказателното и по административното производство подлежат на самостоятелно и независимо доказване, Съдът намира, че в случая не следва да се събират доказателства относно обстоятелството дали е издадено НП, респ. обжалване на същото и влизане в сила.

Ответникът е приел за установен фактическия състав на нарушение по чл.118, ал.1 ЗДДС. Законната разпоредба задължава всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

От доказателства по делото се установява, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си по чл.118, ал.1 ЗДДС да издаде фискален касов бон за извършеното плащане. Нарушението по чл.118, ал.1 ЗДДС е формално и се счита за довършено с неиздаването на фискален бон. Сумата на приетото плащане в брой не е малозначителна. Нещо повече: установената разлика в касовата наличност, в сравнение с документираните продажби с издаване на фискални касови бележки, не само потвърждава извършеното нарушение, но е свидетелства за трайно поведение на търговеца в отклонение с императивните разпоредби на ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, изискващи всяка извършена продажба да се документира посредством издаване на фискален бон.

По отношение на срока за налагане на мярката Съдът намира, че след като административният орган действа при оперативна самостоятелност, на съдебен контрол подлежи единствено съответствието на издадения акт с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност. Определеният срок за налагане на ПАМ от 14 дни е в рамките на законоустановения максимален срок от 30 дни, като в оспорения административен акт са изложени достатъчно мотиви, позволяващи преценка за съответствие с целта на закона. Не се установява от представените по делото от жалбоподателя доказателства, че с така наложената му мярка – "запечатване на търговски обект", се възпрепятства или е било възпрепятствана възможността дружеството да упражнява търговска дейност за тези 14 дни. Следва да бъде посочено, че след като законът императивно предвижда в чл.186, ал.1 ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството, да наложи ПАМ по чл.186 ЗДДС с последиците по чл.187 ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност. С оглед на това след като законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ – "запечатване на обект за срок до един месец" и фактическата обстановка по делото съответства на

хипотезата на нормата, /което е установено в хода на производството/, то налагането на ПАМ от този вид в конкретния случай съответства на целта на закона. Изложените по-горе съображения на Съда във връзка с тежестта на нарушението имат отношение именно към обсъжданата продължителност на срока за налагане на ПАМ, което Съдът намира за добре мотивирано от административния орган и обосновано, тъй като мотивите му намира опора във фактите по делото.

Съгласно разпоредбата на чл.186, ал.1, т.1, б."а" ЗДДС прилагането на ПАМ е регламентирано независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, т.е. след като органът по приходите е установил със съставения АУАН № F613982/29.05.2021 г. извършване на нарушение по неспазване на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, то същият е длъжен да наложи ПАМ по чл.186, ал.1, т.1, б."а" ЗДДС – "запечатване на обект" за срок до един месец. Вярно е, че съставеният АУАН не се ползва с презумптивна доказателствена сила, но съвкупната преценка на представените по делото доказателства установява по несъмнен и категоричен начин, че на 22.05.2021 г. е извършена продажба на покупка на стойност 45 лв., без за същата да е издаден касов бон от монтираното в обекта фискално устройство. Освен правилната фактическа обстановка, с обжалваната заповед деянието правилно е квалифицирано като състав на административно нарушение по чл.118, ал.1 ЗДДС. Неспазването на законовите разпоредби дава основание за налагане на ПАМ на основание чл.186 ЗДДС, по отношение на което ирелевантно ще се яви и обстоятелството ако впоследствие се издаде фискален касов бон. По тези съображения Съдът намира обжалваната заповед за издадена при правилно приложение на материалния закон.

ПАМ в случая е наложена с превантивна цел. Последното е ясно посочено в мотивите на обжалваната заповед с това, че целта на ПАМ е да се постигне промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а по-далечната му цел е недопускане до ново отклонение от данъчното облагане. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като разпоредбата на чл.22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Уредената ПАМ в чл.23 ЗАНН със специалния закон - чл.186, ал.1, т.1, б."а" ЗДДС "запечатване на обект" е с предвидена такава превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването ѝ дружеството не е преустановило дейността си, т.е. съществува възможност за извършването и на друго нарушение, свързано с неиздаване на документ за извършено плащане. По тези съображения Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с целта на закона.

При извършена проверка, съгласно чл.168, ал.1 АПК на всички основания по чл.146 АПК Съдът установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в установената от закона форма, съдържа фактически и правни основания за издаването му, при спазване на административно-производствените правила и материалноправни разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Ето защо Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1132-0462126/29.06.2021 г. е законосъобразна, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК ответната страна има право на разноски. С оглед своевременно направено искане за това, в полза на НАП следва

да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.78, ал.8 ГПК във вр.с чл.37, ал.1 ЗПП. Поради това, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, следва в полза на НАП да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в минималния предвиден размер, съгласно чл.24 НЗПП, а именно 100 лв.

Така мотивиран Административен съд-С. град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.И., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1132-0462126/29.06.2021 г., издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности"-С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, с която е наредено запечатване на търговски обект – парфюмерия, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1, т.1, б."а" във вр.с чл.187, ал.1 ЗДДС.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: